

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Exceptio adversus Pantænetum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

quibus de rebus dandæ sint metallicæ actiones. Quum autem tale nihil Pantaneto acciderit: absurdè ait eum agere actione metallica. Quin & tertiam adducit legem, quæ distinguit, quæ causæ quibus in iudiciis disceptandæ sint. & à quibus magistratibus dandæ actiones. Pantanetum autem eam legem violasse, variis criminibus in vnam veluti massam conflatis, de quæ omnibus in metallico iudicio accusantem. Ac lege de transactione initio est usus, duabus reliquis in fine, ab exceptione & auspiciis, & desinens in eandem. In medio autem rectam defensionem collocavit: cuius id est maximum & firmissimum, Nicobulum tum peregrè abfuisse, cum Pantaneto illa acciderint, propter quæ & tunc Euergum, & nunc Nicobulum in ius vocarit.

DEMOSTHENIS EXCEPTIO ADVERSUS PANTÆNETUM, Hieronymo Vvolfo interprete

Cur præscriptio- ne utatur, exponit, cum aduersarii criminatione: seq. causæ bonitate fretum esse significat.

Quia dederunt leges excipiendi potestatem, Iudices, iis de rebus quæ actæ transactæque sunt: & hæc utraque inter me & Pantanetum intercesserunt: præscripti, vt modò audiistis, non dandam esse ei actionem: non abstinendum hoc iure mihi ratus, neque committendum, vt, cum præter cætera omnia conuicero, istum & omni me periculo liberasse, & mecum transgressisse, dicere posset, me non vera loqui: neque hoc argumento vteretur, si quid tale actum esset, fuisse me sibi præscripturum: sed * in hoc iudicio eademque causa vobis vtrumque ostendendum, & isti à me nullam esse factam iniuriam, & ab eo mihi contra leges facessi negocium. Quod si quid eorum accidisset Pantaneto, quæ nunc quæritur: illis statim temporibus in ius me vocasset, quibus inter nos contraxeramus: cum & * mestrina sint iudicia hæc, & vtrique domi fuerimus, & omnes homines, recentibus iniuriis magis, quam mora interposita, indignari soleant. Sed postquam nulla affectus iniuria (vt & vos, satis scio, audita re, alsensuri estis) successu Euergini iudicij elatus, calumniatur: reliquum est Iudices, vt apud vos ostensa innocentia mea & iis quæ dicam, testibus comprobatis, tueri me studeam. Petam autem à vobis omnibus rem æquam & modicam: vt meam exceptionem benignè audiat, totumque negocium diligenter attendatis. Nam cum multa in vrbe iudicia facta sint: nullam vnquam actionem vel impudentius vel iniquius ab illo esse institutam sentietis, vt arbitror, ea, qua nunc iste instituta, in conspectum vestrum prodire non dubitauit. Dabo autem operam, vt rem vobis omnem ab initio, quam fieri paucissimis poterit, explicem. Mutuauimus quinq; & centum minas, Iudices, Pantaneto, ego & Euergus, ad officinam in fodinis Maroneis, & ad triginta mancipia. Eius pecuniæ quadraginta quinque minæ, mea fuerunt, talentum Euergi. Acciderat autem, vt iste deberet Mnesticli Collytteni talentum, Phileæ Eleusinio & Plistori quadraginta quinque minas. Venditor officinæ & mancipiorum nobis sit Maesticles (is enim ea isti emerat à Thelemarcho, priore domino) ea verò conduit iste à nobis vsura illius argenti, quinque & centum drachmis in singulos menses. Conficimus tabulas, quibus & locatio & certum quoddam tempus, intra quod à nobis officinam ei redimere liceret, continebatur. His actis Februario mense, prætor Theophilo: ego statim in Pontum profectus sum:

Narratio de instantia aduersarii eō tractu, & transactione ob quam neganda sit actio aduersario.

δὸν ὁ μνησικλῆς ἡμῖν γίνεσθαι. καὶ γὰρ ἐάνητο ἐκείνου μισθούται δὲ ἐστὶ παρ' ἡμῶν τῶ γυρομύρου τέκου τῶ ἀργυρίῳ, πέντε καὶ ἑκατὸν δραχμῶν τῶ μισθῷ ἑκάστου. καὶ τὸ δέμισθαι σιωπῆσθαι, ἐν αἷς ἢ, τὸ μισθώσθαι τῶ γυρομύρῳ, ἑ λύσις παρ' ἡμῶν ἐν πνι ῥητῶν χροῖων. καὶ χροῖων ἢ τούτων ἡ ἀφισολιῶτος μισθός, ὅτι θεοφίλε ἀρχόντος, ἐγὼ μὲν ἐκπλέων εἰς τὸ πέντε ὀδύς ἀρχόντων

ἂν οὐδὲν πεπενημένον, ἀπόπως φησὶ μεταλλικὴ δίκην ἀναζητεῖται. καὶ μὴ κατὰ τὸν νόμον, ὅς διαρεῖ καὶ πόσον ἐγκλημάτων πῶς καὶ κείναι δικασθεῖα, καὶ πῶς ἀρχαῖς εἰσάγειν τὰς δίκας. πανταίετον δὲ φησὶ ὡς τὸ ποιεῖν τὸν νόμον, ποικίλα ἐγκλήματα εἰς τὴν μίσθον, καὶ καὶ πῶς τῶν * τῶ μεταλλικῶ δικασθεῖω. τὸ μεταλλικὸν πενήμιον, τῶ μὲρ οὐδὲ τῆς ἀφίσσεως νόμο κατ' ἀρχαῖς κέρχεται, τῶς ἢ δύο τοῖς ἐτέροις ἐπὶ τῶ τέλει, καὶ ἀρχόντων. ἀπὸ τῆς ἀφίσσεως, καὶ λήγων εἰς ταῦτα, ἐν δὲ μέσῳ τῶ δὲ δικῆν πενήμιον, ὅς μάλιστα καὶ ἰορῆσθαι ὄσιν, ὅπ μὴ δὲ ἐπὶ δικῆν ἐτύχων τότε νικῶσθαι, ὅτε πανταίετον ὅσιν, ὅς οἱ τότε ἀέργῳ, καὶ νῦν νικῶσθαι τῶ δίκην εἰληχῶν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΙΝΕΤΟΝ.

Β ΕΔΩΚΟΤΩΝ, ὡ ἀδελφοὶ δικασταί, τῶ νόμον ὡς ἀρχαῖα φασὶ, καὶ ὡν ἀπὸ τῆς ἀφίσεως καὶ ἀπαλλάξας δικῆν γυρομύρων ἀμφοτέροι μοι τούτων πρὸς πανταίετον τετονί. παρεργαζάμεν, ὡς ἠκούσατε ἀρτίως, μὴ εἰσαγωγῆμον ἐπὶ τῶ δίκην οὐκ ὀδύς δὲ ἀφείδω τῶ δικῆν τούτων οὐδὲ ἐπὶ δὲ ἀνέλεξω: πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλλοις, καὶ ἀφεικῶτα τούτων ἐμαυτὸν καὶ ἀπαλλαγμύρων, ἐγκλησάτω τούτων, μὴ ὁσάσκειν ἀληθῆ με λέγειν, καὶ ποιῶσθαι τεκμηρίοι, ὡς ἐπὶ ἐρεῖσθαι τί τοιούτων, παρεργαζάμεν ἀπὸ τῶν ἄλλῶ ἐπὶ ταύτης τῆς σήφειας εἰσελθεῖν, ἀμφοτέροι μοι ἐπὶ δικῆν, καὶ ὡς ἐδὲν ἡδίκηκα τέτον, καὶ ὡς ὡς τῶν νόμον μοι δικῆσθαι. εἰ μὲρ οὐδὲ ἐπεπόνθει τῶ τῶν πανταίετον, ὡν νῦν ἐγκλησάτω κατ' ἐκείνους ἀπὸ τῆς χροῖων εἰφαίνεται μοι δικῆσθαι ὀδύς, οἷς τὸ συμβόλαιον ἡμῖν πρὸς ἄλλοις ἐγίνετο οὐσῶν μὲρ ἐμῶν τῶ δικῆν τούτων, ἐπὶ δημοσίων δὲ ἡμῶν ἀμφοτέροι, ἀπὸ τῶν δ' ἀνθρώπων εἰωδῶτων παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα μάλιστ' ἢ χροῖων ἐγκλησθαι ἀδικησάτω. ἐπὶ δὲ ἢ οὐδὲν μὲρ ἡδίκημύρος (ὡς ἐν αἷς δὲ οἷδ' ὅπ φησὶτε, ἐπὶ δὲ τὰ παρεργαζάμεν ἀκούσθαι) τῶ κατ' ἐρεῖσθαι τῶ πρὸς ὀδύς ἢ ἐπὶ δημοσίων, συνοφαιτεῖ ἡμῶν ὅπ παρ' ἡμῖν, ὡ ἀδελφοὶ δικασταί, ἐπὶ δὲ ἔχοντα, ὡς οὐδὲ ὅπ ἀδικῶ, καὶ μάλιστα ὡν ἀνέλεω ὡς ἀρχαῖοι, πρὸς ἀδικῶ σῶσθαι ἐμαυτὸν. δεήσομαι ἢ καὶ δικῆν καὶ μέτιστα ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀκούσθαι τῶ μου καὶ ὡν παρεργαζάμεν, ὀνοικῶς, καὶ προσέχθαι ὅλω τῶ γράμματι τῶ νῦν. πολλῶν γὰρ δικῶν ἐν τῶ πόλει γυρομύρων, ἐδὲνα πῶ δικῆν ἐπὶ αἷμα δεσέρας, ὅτε συνοφαιτεῖται οἷομαι φασι δὲ δὲ δικῶν μύρων, ἢς νῦν οὐ ποσὶ λαχῶν εἰσῆσθαι τετέλειπεν. ὅς ἀρχῆς ἢ ὡς οἷος τε ὡς, ὅς βραχυτάτων ἀπαντα τὰ παρεργῶν δικῆσθαι πρὸς ἡμῶν. εἰ δὲ δὲ εἰσάτω πέντε καὶ ἑκατὸν μνάς ἐγὼ ἢ ὀδύς, ὡ ἀδελφοὶ δικασταί, πανταίετον τέτων ἐπὶ ἐργασθεῖω τῶ ἐν πῶς ἐργῶν ἐν μύρων, καὶ ἔξιακοντα ἀδραπέδοις. ὡ ἢ τῶ δανείσματος πῶ ταῖς κοντα μὲρ καὶ πέντε μνάς ἐμαυτὰ λατὸν δὲ ὀδύς, σινέβαγε ἢ τῶν ὀφείλειν μνησικλῆ μὲρ κολυτῆι, τάλαιπον. φιλέα ἢ ἢ ὀδύς καὶ πλείσοι πέντε καὶ πῶ ταῖς κοντα μνάς, πρὸς τῶ μὲρ ἐν τῶ ἐργασθεῖω ἢ ἢ ἀδραπέδοις

αὐτὰ τούτων ὡς πῶ τῶ δικῆν, τῶ πρὸς πρὸς κῆν τῶ μῶν

ὅτι δ' ἐπὶ τὰς ἐμὰς ἐπιπέδους, τὰ μὲν δὴ προσηγορεύονται τὰ
 τοῖς ἀποστόλοις, ἕως ἀποδείξωμαι ἐγὼ, οὐκ ἔχοντες εἰ-
 πικροῦτε γὰρ ταυτὰ λέγουσιν, ἕτε δὲ ταυτὰ οὐ πρὸς γὰρ ἀλ-
 λὰ πότε μὲν φησὶν ἐπιπέδους ὑπὸ ἐμῶν εἶναι, ὡς τὰς συν-
 θήκας, ἐν τῷ μισθώσεως, τίτε ἢ αὐτὸ αἶνον αἰτῶν, τὸ
 δημοσίον γινώσκοντες ἢ ἐργασίης, τίτε ἢ ἄλλο ὅ, πᾶν βέλη-
 ται, ἐμῶν δὲ ἀπλῶς, ἕτε τοῖς πύκτοις δουλομανθῶν, ἕτε
 τῶν ἀλλῶν τῶν ἐπιπέδους ποιῶντος ἐδὲν τούτοις, ἐλθόντων
 παρ' ἐμοῦ, οὗτοι λαβὼν ἔχον τὰ ἐαυτῶν, μὲν ἢ ταυτὰ ἀ-
 πειλῶν, τῶν ἡμεῶν τῶν ἀμφοτεροῦσιν ἀγῶν, τῶν αὐτῶν
 δὲ ἐκ ἐπιπέδους ἐπιπέδους, τῶν δ' ἐκ κωλύειν ἔχον, ὅσα
 παρ' ἐμοῦ ὄντα, εἰ ποῖν τὰ συνημέδρα. τούτων μὲν δὴ
 τοῖς ἀκούσιν λόγους ἐμῶν, ἢ οἶδα, ὅτι εἰ μὲν ὅτι ἀλη-
 θῆ λέγει, ἢ δὲ πᾶσι πᾶσι ὡς περ φησὶν ὑπὸ τῶν δούλων.
 ἢ δὲ δὲ πᾶσι ἐπιπέδους, αὐτῶν, εἶλε γὰρ εἰσελθόντων αὐτῶν
 ὡς ὑμῶν. καὶ οὐ δὴ πᾶσι τῶν αὐτῶν ὡς τὰς πεπι-
 κῶτος δὲ πᾶσι ὅτι δὲ πᾶσι λαβὼν, καὶ παρ' ἐμοῦ τῶν μισθῶ-
 ὦν δὲ πᾶσι, εἰ δὲ ὁ δούλος ἀληθῆ λέγει, σεσηκωφῶ-
 πηται μὲν, ὡς εἰσὶν, ἐμῶν, ἐγὼ ἢ οὐδ' ἔγω τῶν αὐτῶν
 φερόμεν, αἰ δὲ πᾶσι, εἰκότως, ὡς οὐ ταυτὰ φερόντων ἀλη-
 θῆ λέγει, τούτων τοῖς μάρτυρας ὑμῶν παρέξομαι.

Μάρτυρες.

Ὅτι μὲν τῶν ἐμῶν καὶ τῶν ἐμῶν ἡμῶν τῶν κτημάτων, ὡς περ
 ὅτι ἀρχῆς αὐτῶν ἐπιπέδους, καὶ τῶν συνημέδρας ὅτι ἐμῶν ὄ-
 σατο ἡμῶν ἐν τῶν ἐργασίῶν, καὶ τῶν ἀνδραπόδων, καὶ ἕτε
 παρ' ἐμῶν ἐργασίῶν, ταυτὰ τῶν δούλων τούτων προσηγο-
 ρεῖται, ἕτε ἐπιπέδους ὄλων, ἐλαχὲ τῶν δούλων ἐμῶν, καὶ
 οὐδὲν ἡμῶν πᾶσι πᾶσι ἐπιπέδους, αἰκούετε τῶν μάρτυρων, ὡς ἂν
 ἀδελφοὶ δημοσίαι, ἐπιπέδους τῶν ἀκούσιν, καὶ δὲ πᾶσι πάντα
 δουλομανθῶν ὅσα ἔχον, ὡς ἐπιπέδους, ἀκούσιν, καὶ κατὰ
 λαβὼν τῶν μὲν ἀμφοτεροῦσιν, τῶν δὲ δούλων ἐχόντων, καὶ κατὰ
 τοῦτα ὡς ἐπιπέδους, τῶν μισθῶν ὡς ἐπιπέδους, ὅσον τὸ
 προσηγορεύεται, ἐπιπέδους εἰς ἀποτόν. ἢ γὰρ κοινῶν ἐδὲν
 τῶν ἐργασίῶν, καὶ τῶν ἐπιπέδους τῶν δούλων, ἢ καὶ τῶν αὐτῶν
 τούτων τῶν δούλων ἔχον, καὶ τῶν ἐπιπέδους πάλιν μισθῶν
 γράφει, καὶ συμβόλαιον ποιῶνται. τούτων δ' οὐδ' ἔτερον
 προσηγορεύεται. ἀδελφοὶ δὲ ἔχον οἱς λέγει τούτοις, ἰδὼν τῶν
 μισθῶν, τῶν προσηγορεύεται, τούτων ἡμῶν γινώσκοντες, καὶ
 σελῶν ἐπιπέδους αὐτῶν, λέγων, οἷον ἀνθρώπων προσηγο-
 ρεῖται, εἰς τῶν ἀμφοτεροῦσιν, καὶ τῶν αὐτῶν ὅτι ἐπιπέδους
 τῶν ἀκούσιν, εἰ ἐπιπέδους, τῶν μὲν ἀμφοτεροῦσιν κα-
 τὰ τῶν συνημέδρας, ἢ ἐπιπέδους τῶν βέλων, τῶν ἡμῶν,
 καὶ συνημέδρας, καὶ ὡς τῶν ἐπιπέδους τούτων πᾶσι ποιῶν τὰ
 δὲ πᾶσι, καὶ οἱ δὲ πᾶσι, ὡς τῶν ἐπιπέδους, τὰ μὲν
 πολλὰ τῶν δὲ πᾶσι, ἢ πᾶσι οἱ δὲ πᾶσι ἐπιπέδους φάσκοντες
 τούτων ὅτι τῶν ἐργασίῶν, καὶ τοῖς ἀνδραπόδων, ἢ ἡμῶν
 ἐπιπέδους, ὡς τῶν μισθῶν, καὶ ἔδεν ἡμῶν ἀπλοῦς ἐδὲν
 ἡμῶν τούτων, πᾶσι δὲ ἔχοντες, ἢ δὲ πᾶσι λέγοντες,
 καὶ τῶν μισθῶν ἐπιπέδους ἡμῶν, προσηγορεύεται, τῶν
 ἀκούσιν ἡμῶν ὡς οὐ δὲ πᾶσι, ἢ νομίσασιν πάντα τὰ
 γινώσκοντες παρ' αὐτῶν, ἢ ἀπλοῦς, ἢ δὲ πᾶσι σφᾶς ὡς
 ὡς ἐπιπέδους ἀκούσιν, πολλὰ πλείονος ἀξία ἔχον
 ὡς ἐπιπέδους γινώσκοντες, ἀκούσιν, ὡς τῶν ἐπιπέδους
 ὡς ἐπιπέδους βουλομένων κομίσασιν συνημέδρας, καὶ τῶν
 δούλων ἐπιπέδους. ἐπιπέδους ἢ ἐδὲν ἡμῶν τῶν γινώσκοντες, λαμ-
 βάνει, καὶ τῶν προσηγορεύεται εἰς τῶν προσηγορεύεται, εἰ μὴ προσηγο-
 ρεῖται, δὲ πᾶσι οἱ τῶν ἐπιπέδους ἐπιπέδους, εἰ μὴ προσηγο-
 ρεῖται γινώσκοντες ἡμῶν τῶν κτημάτων αὐτοῖς, νομῶν ἔχοντες, ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφοὶ, κατ' αὐτὸ γὰρ τῶν. ἐπιπέδους γὰρ ἡμῶν
 εἰς τῶν προσηγορεύεται ὡς οὐ καὶ ταυτὰ ἀληθῆ λέγει, λαβὼν καὶ ταυτὰς τῶν μάρτυρας.

A iste & Euergus hinc fuerunt. Quicquid inter se ege-
 rint, me absente dicere non possum. Neque enim ea
 ad eum dicunt: neque semper eadem, iste quidem. A-
 lias enim asserit se ab illo contra pacta esse locatio-
 ne vi euer sum: alias, eum in causa fuisse, ut in publi-
 cu ipse inscriberetur: alias quippiam aliud, quod li-
 buit. Ille autem simpliciter, se, nec v furis redditis,
 nec alia re vlla, qua pactis contineretur, ab isto pra-
 stita, conuenisse eum, & ab eo volente, suum recepif-
 se: post haec autem, digressum istum redisse, adducen-
 tem quosdam qui controuersiam mouerent se illos
 non persecutum esse: neque istum prohibuisse, quod
 minus teneret quae conduxerat, modò fidem serua-
 ret. Ex his igitur ego tales orationes audio: sed illud
 scio, siue ille vera dicit, & iniuria affectus est, ut ait,
 ab Euergo: pœnas eum sumpsisse quantas voluit (vi-
 cit enim vobis iudicantibus) neque profectò æquū
 esse, ut & ab autore iniuriæ pœnas sumat, & à me qui
 peregrè abfuerim: siue Euergus: hunc quidem circū
 scriptum esse per calumniam: me verò ne sic quidē
 eiusdem criminis iurè accusari. Vt igitur hæc pri-
 mum à me verè dici cōstet, horum testes ad vos pro-
 ducam.

TESTES.

Fuisse igitur & venditorem nobis possessionum, eū
 qui ipse ab initio emerat: & ex pacto istum conduxif-
 se nostram officinam & mancipia: & me iis quæ iste
 postea cum Euergo egit, neque interfuisse, neq; fuif-
 se domi omnino: & illum in ius vocatum, & me nul-
 lius vnquam criminis ab isto reum esse factum: è te-
 stibus auditis, iudices. Reuersus igitur, amissis ferè,
 quæ mecum auexeram, omnibus: quum & audirem,
 istum deseruisse officinam, & Euergum habere, & te-
 nere quæ emeramus, viderem: mirum in modum do-
 luit: ut qui eò me redactum cernerem, ut quod me vet-
 terem nescirem. Aut enim socium esse me oportebat
 Energo quæstus & curationum: aut debitorem i-
 stius loco Euergum habere, & cum eo denuò cōferri
 bere locationem, & contrahere: quorum mihi neu-
 trum erat in animo. Hæc quæ dixi molestè ferens,
 conspicatus Mnesiclem, qui earum rerum venditor
 nobis fuerat, cum eo ex postulabam, quod talem mi-
 hi hominem conciliasset: & cur quidam controuersiam
 mouerent? quidnam id rei esset? interrogabam
 Quibus ille auditis, deridebat eos qui hoc facerent:
 quos tamen congregari velle nobiscum, idque ut fieret
 se curaturum dicebat & monitorem istum, ut mihi
 præstaret æqua omnia & persuadendi spem habere.
 Ut congressi sumus, quid multis est opus? venerunt
 ij qui se isti mutuasce dicerent ad officinam & man-
 cipia, quæ à Mnesicle nos emeramus neque isti quic-
 quam simplex aut æquum assererent sed vbique me
 daci conuincebantur. Mnesicle porro veditioem
 nobis confirmante, conditionem nobis ferunt, quæ
 nos repudiaturos putabant ut aut pecunia omni à se
 recepta discederemus, aut ipsis dissoluerem⁹ ea, quæ
 postularēt causantes, nos habere quæ longè maioris
 precij essent, quàm quantum nos dedissemus. Qui-
 bus ego auditis, statim, sine deliberatione promisi
 me recepturum, & Emergo persuasi, ut consentiret.
 Quum aut pecunia nobis numeranda esset, & res eò
 processisset negarunt de cetero se daturus qui tunc il-
 la promiserant, nisi nos eis possessionum venditores
 fieremus, in quo, Athenienses, sapiebant cum viderent
 quibus nos isti calumniis vexarent. Vt igitur &
 hæc vera esse constet: etiã hæc testimonia capito.

ἐγκαλεῖ, βολομα δὲ ξαυτὸν ψυδδιδυμον. λέγει αὐτὸ A
τὸ ἐγκλημα ὅμοι δικάζεται.

Εγκλημα.

Εβλαφένικὸ βουλος ὀπιβελύσας ἐμοί, καὶ τῆ οὐσία τῆ
ἐμῆ, ἀρελέσθι κελύσας ἀπὸ γυλίου τ' ἐαυτ' οἰκέτην τὸ ἀρ-
γυροῦ τὸ ἐμοῦ οἰκέτου, ὃ ἔφερε κατὰ βολῆν τῆ πόλει τῆ
μετάλλου, ὃ ἐγὼ ἐπαρίμην ἐπνεήκοντα μινῶν. καὶ αἴτιος
ἐμοὶ γυλοδιδυμος, ἐγγραφέων τὸ διπλοῦν τῶ δημοσίῳ.

Επίχρες.

Ταυτὸ πάντα ἀνυῖ ἐγκλημα ἐμοί, πρὸς τὸν δὲ ἕρπον
ἀπασιδιδυμος, τὴν δὲ κίλιν εἶλε, μαμαρτύρηται μὲν δὴ καὶ ἐν
ἀρχῇ μοι τὸ λόγος πρὸς ὑμῖν, ὡς ἀπεδήμιον, ὅτε τοῦ-
τοις αἰ πρὸς ἀλλήλους ἐγίγνωτο ἐξ ἀρεσῆς οὐ μὲν ἀλλὰ
καὶ ἐν τῷ ἐγκλήματι τούτῳ δὴ λόγος ἐστίν. ἐδαμοῦ γὰρ ὡς
ἐγὼ γὰρ πεποιήκα τούτων ἐγραψεν ἀλλ' ὑπογράψας,
ὀπιβουλεύσασθαι με αὐτῶ καὶ τῆ οὐσία, πρὸς ἀξίαν φησὶ τῶ
παρὰ ταῦτα ποιεῖν, ψυδδιδυμος. πῶς γὰρ ἐγὼ πρὸς ἐπι-
ξασθῶ, ὅτε ἐξέπλεον, τῶν δημοσίων ἐνταυθ', οὐδ' ὅτι ἐπὶ
δησθεὶν ἢ εἰς τὰ καὶ πῶση μωρία, λέγοντα, ὡς ἐπαβού-
λιδος ἀπὸ μωρίας, καὶ τὰ ἐγράφα πρὸς ἀξίαν, οἰκέτη μὲ ταῦ-
τα πρὸς ἀξίαν γράφασθαι, ἀ οὐδὲ πλίτης πολίτην δύναμι
τ' ἀπὸ πῶση; πῶς οὖν ἐστὶ τὸ τοῦτο; καὶ ἔχων οἰκίαν κατ' οὐδὲν,
δὲ τ' ἄπο δημοσίας, εἰς ἐμὲ τούτων ἀνεβήσθαι π, συκοφαντῶν
ἢ βουλοδιδυμος, ὡς πρὸς ἐπιξασθῶ, ἐν ἐγγραψῶ. γὰρ δὲ γὰρ λόγος
μὲν, εἰ μὴ τὰ ἐπιπίσεν, λέγει τὸ ἀπολοῦσθαι.

Εγκλημα.

Καὶ ἐπειδὴ ὄφρον ἐγὼ τῶ δημοσίῳ, κατὰ σήσας ἀπὸ γέ-
νῳ τ' ἐαυτ' οἰκέτην εἰς τὸ ἐργασίον τὸ ἐμὸν, τὸ ὀπιθεα-
σύλλου, κέρειον τῶ ἐμῶν, ἀπαγορεύοιτος ἐμοῦ.

Επίχρες.

Πάλιν ταυτὸ πάντα ὑπ' αὐτῶ τὸ πρὸς ἀξίαν ὅτι ἐλεγε-
ρθῆσθαι ψυδδιδυμος, γράφασθαι κατὰ σήσας μὲν ἐμὲ, ἀ-
παγορεύειν ἢ αὐτὸν. ταυτὰ δὲ ἐχ' οἶόν τε τ' μὴ παρὲντα.
οὐτε γὰρ ἐγὼ καθίσταν, ὃ γὰρ ὡν ἐν τῶ πῶντῳ, ἐτ' ἀπὸ γράφου-
σεν ὁδὸ τῶ μὴ παρὲντι πῶς γὰρ; πῶς οὖν εἰς ἀνάγκην ἢ λ-
θῆσθαι τούτῳ γράφασθαι; οὐδέ γὰρ τὸ οἰκίαν πηλημελῶν,
ὡν δὲ δῶκε δὴ κίλιν, συνηθῶς ἔχων ἐμοί, καὶ γινώσκων ὡν,
κατὰ σήσας πῶς οἰκέτην, οἰκοδεν λαβῶν παρ' ἐμοῦ φυλάτ-
τει, ὡς αὐτὸν, εἰ μὲν οὖν ἐγράψαι τὰ κίλιν, γέλως ἀπ' αὐ-
τῶ γὰρ, εἰ κατὰ σήσας δὲ ἕρπον, ἔργον ἀδικῶ; φούρων δὲ τῶτο,
ποιῶντ' ἀνάγκασθαι γράφειν. ἢ ἢ πρὸς ἐμὲ αὐτῶ τὸ ἐγ-
κλημα, λέγει τὰ ἐφῆσθαι.

Εγκλημα.

Πείσας τοῖς οἰκέταις τοῖς ἐμοῖς κατὰ σήσας εἰς τὸν κελύσῳ
να ὀπιβελύθῃ τῆ ἐμῆ.

Επίχρες.

Τουτὸ πάντελως ἢ δὴ καὶ ἀναίτιος ἐστίν οὐ μόνον ἐν τῶ πρὸς
καλεῖσθαι τούτοις ὀπιβουλεύσασθαι, τῶν ἢ μὴ ἐθέλειν, ἀλλὰ
καὶ ἐν πῶντων δὴ λόγος ἐστὶ ψευδὸς ὄν. τίνας γὰρ ἐνεῖ ἐπειδὴ;
ἢ καὶ δὲ αὐτοῖς κτήσασθαι; ἀλλ' ἀρέσειός μοι δοθέντος ἢ
ἐγὼ ἢ κτήσασθαι, ἢ κομισάσθαι τὰ ἐμαυτ', εἰλόμην κομή-
σασθαι, καὶ ταῦτα μαμαρτύρησθαι. λέγει δὲ ὁμοίως τ' πρὸς ἐπι-
ξασθῶ.

Πρόβλησις.

Ταυτὸν τῶν μὲν ἐχ' ἀξίαν δὲ ξαυτὸν πρὸς ἐπιξασθῶ, ἀλλὰ φυ-
ραν, καὶ λαβῶν οἶον οὐδέως μὲν ταυτ' ἐγκαλεῖ. λέγει τὸ ἐ-
κλήμα.

Εγκλημα.

Καὶ κατὰ σήσας τὴν ἀργυρεῖν, μὲν οἱ ἐμοὶ οἰκέται
ἐργασάντο, καὶ ἔχων τὸ ἀργύριον τὸ ἐν ταύτης τῆς ἀργυρείδος.

Επίχρες.

confugere: singulatim etiam eius omnes criminatio-
nes ementitas esse ostendam. Recita ipsum crimen,
cuius me reum facit.

CRIMEN.

Dammum dedit Nicobulus insidiatus mihi & faci-
tatibus meis: quod Antigenem seruum suum eripe-
re seruo meo iussit argentum, quod is ferebat, ar-
ario numerandum de fodinis, quas ego emi nonagin-
ta minis: & in causa fuit, ut mihi duplum inscribere-
tur in tabulas publicas.

DESINE.

Ista omnia quorum me nunc accusauit, prius Euer-
go obiecit, reumque peregit. Testatum autem est o-
rationis initio apud vos, me peregre abfuisse, cum
inter istos cōtrouersia oriretur: sed idē tamē etiam
ē crimine perspicuum est. Nusquam enim me quic-
quam istorum fecisse scripsit: sed me sibi & suis fa-
cultatibus insidiatum, mandasse id seruo meo sub-
scripsit: in quo mentitur. Quī enim ego mandare po-
tui, qui, cum hinc soluerem, quidnam hic futurum
esset, utique ignorabam? Deinde quantē stultitię est,
cum me suę dignitati & saluti insidiatum dicat, eū-
dem scribere, seruo mandasse ea, quibus nec cuius ci-
uem afficere queat? Quid illud igitur est? apparet eū
cum nulla ratione possēt propter peregrinationem,
istorum in me quicquam transferre, & me calumnia-
ri vellet: meo iussu esse factum inscripsisse. Neque e-
nim ni hoc fecisset, vllam causam habuisset. Lege
quod sequitur.

ACCUSATIO.

Et postquam ego sum factus ararius, collocato An-
tigene seruo suo in mea officina, ea quę est ad Thra-
sillum, mea illi tradit me vetante.

DESINE.

Rurfus in his omnibus ab ipsa re mendacij conuin-
citur. Scripsit. n. me collocasse, se autē vetuisse: quę si
ri per absentem nequeunt. neque. n. ego collocabā,
qui essem in Ponto: neque interdixit iste, non prę-
senti. Quī enim potui sēt? Quę res igitur eum coē-
git hęc scribere? Euerge opinor, cum ea committe-
ret, quorū pęnas dedit, homo mihi notus & familia-
ris. seruum aliquem domo mea accersitum, apud se,
custodiendi gratia, collocauit. Si igitur verum scri-
psisset, ridiculum fuisset. Quę enim mea culpa est, si
Euerge constituit? Id fugiens, talia scribere coactus
est, ut mecum agere iudicio possēt. Lege cętera.

ACCUSATIO.

Et persuasit meis famulis, ut * in Cenchreone fede-
rent supplices, in fraudem meam.

DESINE.

Hoc iam omnino impudens est. Non enim ex eō
dūtaxat, quod eos in quęstionē postulatos dare nō-
luit: sed vndique perspicuum est, esse mēdaciū. Qua
enim de causa eos pelliciebam? ut scilicet eos eme-
rēt: at optione mihi data, vel habēdi, vel emēdi, vel re-
cipiēdi meū: recipere meum malui: & hęc per testes
probata sunt. Sed recita tamen prouocationem.

PROVOCATIO.

Hęc igitur prouocatione non accepta, sed repudiata,
considerate quale statim post hęc crimen impingat.
Lege quod sequitur.

ACCUSATIO.

Et consumpsit argenti massas, quas mei ser-
ui conficiebant, & argentum habet ex illis massis
confectum.

DESINE.

Rurfus ista fieri à me quī potuerunt non pręsente?

Πάλιν ταῦτα πῶς ἐνεῖ ἐμοὶ πρὸς ἀξίαν τῶ μὴ παρὲντι;

πλέον, κινδυνεύων, διπερούσας ἡμικρόν ἐδανείσασθαι...
παι, κινδυνεύων, διπερούσας ἡμικρόν ἐδανείσασθαι...

Μαρτυρία.

Τοιοῦτος, ὡς πανταίνετε, ἐγὼ ὁ τῶν βαδίζων, καὶ τοιοῦτος...
Τοιοῦτος, ὡς πανταίνετε, ἐγὼ ὁ τῶν βαδίζων, καὶ τοιοῦτος...

A cunia parta, eam mutuat, cum vt aliis gratificetur, ut...
ne per incuriam nummos dilapidet: cum cur in illo...

TESTIMONIA.

Talis Pantenete sum ego, ille celeriter ambulans: &...
talis tu, qui pedetertim incedis: sed de meo tamē in...

Repetitio
exceptio-
nis.

Deinde quo ego pacto, cum nec adessem, & peregre...
abesse, n. vlla iniuria te affeci? Quod si quis ei largia...

ARGVMENTVM EXCEPTIONIS
Aduerfus Nauſimachum & Xenopithem.

Naufimachus & Xenopithes sub tutela fuerunt Ariftech...
misatque inſcripti in album virorum, tutela cum eo e...

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΡΑΦΙΚΟΥ
ᾠδὴς ναυσίμαχου καὶ ξενοππί-
δου λόγου.

Ναυσίμαχος καὶ ξενοππίδης ἐπέδοσαν ἑαυτὰς ἀριστὰς...
ἡμικρόντες ὅς τις ἀδρας ἐλαχον δίκην ὀπίσθους αὐτῶν...